

Logopedia z audiologią stopień I, semestr 2

Spis treści:

1. Wychowanie fizyczne
2. Język angielski I
3. Język niemiecki I
4. Język rosyjski I
5. Technologia informacyjna
6. Wiedza o języku: słowotwórstwo i fleksja języka polskiego
7. Metodyka postępowania logopedycznego
8. Patologia narządu słuchu
9. Wczesna interwencja logopedyczna (profilaktyka logopedyczna)
10. Medyczne podstawy logopedii. Audiologia i foniatrya
11. Fizjoterapia w logopedii z elementami neonatologii
12. Masaż logopedyczny
13. Rozwój mowy dziecka
14. Pedagogika społeczna
15. Medyczne podstawy logopedii. Anatomia i fizjologia układu nerwowego. Podstawy neurologii
16. Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w przedszkolu
17. Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
18. Praktyka zawodowa śródroczna psychologiczno - pedagogiczna w przedszkolu

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie fizyczne
Nazwa w języku angielskim:	Physical education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	0 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom podstawowych wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej. Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka.	-
W_02	Posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia.	-
W_03	Wymienia i opisuje podstawowe elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych.	-
W_04	Wyjaśnia przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską.	-
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń kondycyjno-sprawnościowych.	-
U_02	Posiada podstawowe umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru.	-
U_03	Potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych.	-
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	-
K_02	Rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym, korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku.	-
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	-
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach Centrum Sportu i Rekreacji.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej.		
Treści modułu kształcenia:		
Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bondarowicz M., 1998, <i>Zabawy w grach sportowych</i>, Warszawa: WSiP. 2. Cendrowski Z., 1997, <i>Przewodźcą innym – Poradnik dla liderów zdrowia i sportu</i>, Warszawa: Agencja Promo Lider. 3. Sieniek Cz., 2000, <i>Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych</i>, Sosnowiec: Pracownia Wydawnicza Helvetica. 4. Stawczyk Z., 1998, <i>Gry i zabawy lekkoatletyczne</i>, Poznań: AWF. 5. Trzeźniowski R., 1995, <i>Zabawy i gry ruchowe</i>, Warszawa: SiT. 6. Talaga J., 1995, <i>A-Z sprawności fizycznej – atlas ćwiczeń</i>, Warszawa: Ypsilon. 7. Talaga J., 2004, <i>Sprawność fizyczna ogólna</i>, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka. 		
Literatura dodatkowa:		

1. Arlet T., 2001, *Koszykówka, podstawy techniki i taktyki*, Kraków: Wyd. Extrema.
2. Biernacki L., Kubrycht J., 2013, *Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny*, Gdańsk: AWFIS.
3. Bodarowicz M., 2002, *Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych*, Warszawa: Centralny Ośrodek Sportu.
4. Grządziel G., Szade D., 2006, *Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy minisiatkówki*, Katowice: AWF.
5. Huciński T., 1997, *Vademecum koszykówki*, Warszawa: Biblioteka Trenera.
6. Huciński T., Lekner I., 2001, *Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
7. Kołodziej J., 2004, *Systematyka ćwiczeń z zakresu wychowania fizycznego w ilustracjach*, Rzeszów: Wyd. FOSZE.
8. Kowal A., Zaborniak S., 2006, *Piłka siatkowa w szkole*, Sosonowiec: Pracownia Wydawnicza Helvetica.
9. Stefaniak T., 2011, *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
10. Talaga J., 1996, *Technika piłki nożnej*, Warszawa: Biblioteka Trenera.
11. Talaga J., 2006, *ABC młodego piłkarza – nauczanie techniki*, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka.
12. Trześniowski R., 2008, *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa: WSiP.
13. Walczak L., Skutnik R., 2005, *Piłka Ręczna. Zasób ćwiczeń dla dzieci i młodzieży*, Warszawa: ZPRP.
14. Wołyniec J., 2006, *Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
15. Woynarowska B., 2008, *Edukacja zdrowotna*, Warszawa: PWN.
16. Zając A., Chmura J., 2013, *Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych*, Katowice: AWF.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem met. analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć WF (met. ścisłej, met. intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia WF, pokaz, objaśnienia, met. zadaniowa, problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Sekcji Dydaktycznej Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w zajęciach

60 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

0 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język angielski I	
Nazwa w języku angielskim:	English I	
Język wykładowy:	angielski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr inż. Maria Markowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	nauczyciele języka angielskiego	
Założenia i cele przedmiotu:	Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013

U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05, K_K06
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie B1 ESOKJ.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedstawienie siebie i innych – języki obce w życiu codziennym i zawodowym. 2. Rozmowy o uczuciach i emocjach – reagowanie na złe i dobre wiadomości. 3. Wakacyjne wspomnienia – opis różnych wakacyjnych miejsc, pogody i planów na przyszłość. 4. Czas wolny – formy spędzania czasu wolnego, urazy i kontuzje towarzyszące zajęciom sportowym. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Outcomes</i>, Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 2. <i>Wielki słownik angielsko-polski/ polsko-angielski</i>, 2014, B. Lewandowska-Tomaszczyk (red.), PWN-OUP. 3. <i>Oxford Advanced Learner's Dictionary</i>, 2010, J. Turnbull (red.), OUP. 4. <i>English Grammar in Use Intermediate</i>, 2014, R. Murphy, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podjęcie eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np. odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności,
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach,
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godziny
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki I
Nazwa w języku angielskim:		German I
Język wykładowy:		niemiecki (wspomagany językiem polskim)
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Centrum Języków Obcych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		pierwszy
Semestr:		drugi
Liczba punktów ECTS:		4 ECTS
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05; K_K06
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05; K_K06
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie B1 ESOKJ.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy. 2. Rozmowy i korespondencja służbowa. 3. Organizacja firmy. 4. Projekty zawodowe. 5. Kontrahenci/ klienci. 6. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anette Müller, Sabine Schlüter: <i>Im Beruf. Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache</i>. B1+/B2, HueberVerlag. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 2. <i>Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung</i> von Urszula Czerska und Stanislaw Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 3. <i>Repetitorium z gramatyki języka niemieckiego</i>, Stanisław Bęza, Warszawa: PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np. odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności,
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach,
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwίων	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język rosyjski I
Nazwa w języku angielskim:	Russian I	
Język wykładowy:	rosyjski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewa Borkowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka rosyjskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05, K_K06
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie B1 ESOKJ.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedstawienie siebie i innych – języki obce w życiu codziennym i zawodowym. 2. Rozmowy o uczuciach i emocjach – reagowanie na złe i dobre wiadomości. 3. Wakacyjne wspomnienia – opis różnych wakacyjnych miejsc, pogody i planów na przyszłość. 4. Czas wolny – formy spędzania czasu wolnego, urazy i kontuzje towarzyszące zajęciom sportowym. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anna Pado, 2011, <i>Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów</i>, Warszawa, WSiP. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np. odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności, • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach, • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. 		

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Technologia informacyjna	
Nazwa w języku angielskim:	Information Technology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Ścisłych i Przyrodniczych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Agnieszka Skulimowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Agnieszka Skulimowska	
Założenia i cele przedmiotu:	Podstawy technologii informacyjnej w zastosowaniu.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna podstawowe pojęcia związane z użytkowaniem komputerów. Posiada wiedzę z zakresu funkcjonowania lokalnej i globalnej sieci komputerowej i usług dostępnych w Internecie.	K_W06
W_02	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia, a także zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej oraz prawa autorskiego.	K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student w poprawny sposób używa komputera. Posługuje się pakietem biurowym, w tym: edytorem tekstu, arkuszem kalkulacyjnym, bazą danych. Potrafi przygotować własną stronę WWW i zamieścić ją na serwerze.	K_U10
U_02	Student umie korzystać z sieci Internet do pozyskiwania informacji i szybkiego komunikowania się z innymi użytkownikami komputerów. Korzysta z różnych narzędzi, przygotowując prezentację multimedialną.	K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość roli i miejsca technologii informacyjnej w pracy zawodowej	K_K02
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin), ćwiczenia audytoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Umiejętność obsługi komputera i korzystania z aplikacji biurowych objętych programem nauczania w szkole średniej w zakresie podstawowym.

Treści modułu kształcenia:

1. Internet – ogólna charakterystyka sieci. Zaawansowane metody wyszukiwania informacji.
2. Zarządzanie informacją (zapisywanie, odczytywanie). Korzystanie z baz własnych UwS (biblioteka). Posługiwanie się elektronicznym notesem – aplikacja OneNote.
3. Usługi w sieci Internet. Korzystanie z konta pocztowego, grup dyskusyjnych, forów internetowych, chatów (gadu-gadu). Zamieszczanie swoich plików na serwerze.
4. Praca z systemem operacyjnym Windows. Sposób przedstawiania informacji: liczba, znak, tekst, obraz. Zaawansowane operacje plikowe, praca z archiwami (rozpakowywanie archiwów, tworzenie własnych archiwów). Praca z siecią komputerową (udostępnianie danych sieciowych, zabezpieczanie danych). Używanie dostępnych narzędzi Windows pozwalających na usprawnienie pracy systemu.
5. Redagowanie dokumentów Wpisywanie, korekta, autokorekta, formatowanie, umieszczanie obiektów w tekście, listy, nagłówki, sekcje, numerowanie stron, podgląd wydruku.
6. Operacje zaawansowane: tabele, edytor równań matematycznych/wzorów chemicznych, tabulatory, kolumny, style i szablony, makra. Korespondencja seryjna.
7. Praca z „długimi” dokumentami: przypisy, zakładki, hiperłącza, spisy treści, bibliografia, indeksy, spisy rysunków, synonimy, recenzja tekstu, tłumaczenie itd.
8. Tworzenie prezentacji multimedialnych za pomocą aplikacji Power Point: Zasady projektowanie prezentacji. Grafika, dźwięk, animacja elementów, dodawanie hiperłączy, wykresy, wzorce dla prezentacji, szablony prezentacji, organizacja pokazu, prezentacja automatyczna. Zapis prezentacji w różnych formatach.
9. Arkusz kalkulacyjny MS Excel: typy danych, operatory, wyrażenia arytmetyczne, wyrażenia logiczne i tekstowe, argumenty funkcji, wartość funkcji, wyodrębnianie parametrów w rozwiązaniach zadań, sposoby adresowania, formuły, wbudowane funkcje, wypełnianie automatyczne, formatowanie komórek i zakresów, wykres XY.
10. Zaawansowane operacje w arkuszu kalkulacyjnym: funkcje decyzyjne, tekstowe. Podsumowania w arkuszu – sumy pośrednie. Arkusz kalkulacyjny, jako prosta baza danych – formularz, filtrowanie, filtrowanie zaawansowane, sortowanie wielopolowe.
11. Podstawy pracy w bazie danych MS Access: ogólna charakterystyka aplikacji bazodanowych, tworzenie tabel, formularz dla jednej tabeli, raporty, praca z wieloma tabelami, relacje między tabelami, kwerendy wybierające i aktualizujące, pola obliczeniowe w kwerendach.
12. Narzędzia i środki technologii informacyjnej w pracy filologa. Tworzenie własnych dokumentów na podstawie wyszukanej i przetworzonej informacji. Wykorzystanie bazy danych Access do przygotowania własnego słownika. Korzystanie z tablicy interaktywnej.
13. Przetwarzanie obrazów i tekstów: Adobe Photoshop. Importowanie zdjęć do pliku. Autokorekta, poziomy, histogram. Podstawowe narzędzia programu: kadrowanie, lasso, różdżka, gumka, przesunięcie, dodawanie tekstu. Wybrane opcje narzędzi. Warstwy. Wielkość zdjęcia, zapis, wydruk.
14. ABBYY Fine Reader. Ustawienia skanera. Wprowadzanie różnego rodzaju dokumentów: skanowanie grafiki, tabel, tekstu (rozpoznawanie, sprawdzanie pisowni, eksport).
15. Praca z plikami dźwiękowymi w programie Audacity. Paski: kontrolny, miernika, edycji, miksera. Panel kontrolny. Wbudowane generatory. Wybrane efekty typu: normalizacja, odszumiacz, echo, kompresor, narastanie poziomu, wyciszanie, wzmacnianie, zmiana prędkości, tempa, wysokości itd. Nagrywanie własnej audycji, zapisywanie jej i eksportowanie.
16. Pinnacle Studio Plus. Bezpośredni przekaz z kamery cyfrowej na dysk komputera. Montaż materiału wideo (zmiana kolejności scen, odrzucenie nieprzydatnych fragmentów). Dodawanie przejść, tytułów, grafiki, efektów dźwiękowych, podkładu muzycznego. Zapisywanie własnego filmu.

17. Tworzenie strony internetowej: formatowanie tekstu, hiperłącza, rozmieszczanie grafiki, tabele, zagnieżdżanie tabel. Wykorzystanie narzędzi Word, Front Page do tworzenia własnych witryn internetowych. Podstawy HTML.

Literatura podstawowa:

1. Bremer F.A., Kula R., 2010, *ABC Użytkownika Microsoft Office 2007*, Videograf Edukacja.
2. Danowski B., 2007, *Tworzenie stron WWW w praktyce*, Gliwice: Wydawnictwo HELION.
3. Frye C., 2007, *Microsoft Excel 2007. Krok po Kroku*, Warszawa: Wydawnictwo RM.
4. Leś B., 2000, *ABC... Internetu*, Wydawnictwo Edition.
5. Liengme B.V., 2002, *Microsoft Excel Excel w biznesie i zarządzaniu*, Warszawa: Wydawnictwo RM.
6. Praca zbiorowa, 2007, *Microsoft Office Access 2007. Krok po kroku*, Warszawa: Wydawnictwo RM.
7. Preppernau J., Cox J., „*Microsoft Office PowerPoint 2007. Krok po Kroku*”, Warszawa: Wydawnictwo RM.
8. Skulimowska A., 2013, *Technologia informacyjna. Word 2007*, Siedlce: Wydawnictwo UPH.
9. Sławik M., 2007, *Microsoft Office Access 2007 dla każdego*, Videograf Edukacja.

Literatura dodatkowa:

1. Kopertowska-Tomczak M., 2009, *Word 2007. Ćwiczenia*, Warszawa: PWN.
2. Kopertowska-Tomczak M., 2011, *Excel 2007. Ćwiczenia*, Warszawa: PWN.
3. Kopertowska-Tomczak M., 2010, *PowerPoint 2007. Ćwiczenia*, Warszawa: PWN.
4. Negrino T., 2008, *Prezentacje w PowerPoint 2007 PL*, Gliwice: Helion.
5. Mendrala D., Szeliga M., 2007, *Access 2007 PL. Kurs*, Gliwice: Helion.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia laboratoryjne indywidualne i grupowe z wykorzystaniem technik multimedialnych, w tym tablicy interaktywnej. Zamieszczanie na stronach internetowych problemów i zadań ćwiczeniowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kontrolowane w czasie ćwiczeń laboratoryjnych.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu spełnienie każdego z trzech niżej opisanych warunków:

- uzyskanie co najmniej 65 punktów na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych za poszczególne zajęcia,
- uzyskanie łącznie co najmniej 35 punktów za samodzielne przygotowanie strony internetowej,
- uzyskanie łącznie co najmniej 101 punktów ze wszystkich form zaliczenia.

Poprawy:

W przypadku nieobecności usprawiedliwionej możliwość realizacji zadań w innym terminie, w czasie konsultacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godzin

Udział w ćwiczeniach

15 godzin

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	5 godzin
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	5 godzin
Samodzielne przygotowanie projektu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wiedza o języku: słowotwórstwo i fleksja języka polskiego
Nazwa w języku angielskim:	Knowledge of the language: word formation and inflection of the Polish language	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Beata Żywicka
Imię i nazwisko prowadzącego zajęcia:		dr hab. Beata Żywicka
Założenia i cele przedmiotu:		Celem zajęć jest zapoznanie studentów z pojęciami obejmującymi fleksję i słowotwórstwo, zaznajomienie z budową morfologiczną wyrazów, określenie wartości i funkcji kategorii morfologicznych w tekstach oraz ugruntowanie ich wiedzy o gramatyce współczesnego języka polskiego ze wskazaniem metod wykorzystywanych do analizy morfologicznej zjawisk współczesnego języka polskiego.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie terminologię z zakresu językoznawstwa ze szczególnym uwzględnieniem morfologii, fleksji i słowotwórstwa.	K_W01 E.1L.W2.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi posługiwać się aparatem pojęciowym z zakresu gramatyki współczesnego języka polskiego obejmującym terminologię z zakresu morfologii: fleksji, słowotwórstwa, potrafi dokonać analizy morfologicznej, fleksyjnej i słowotwórczej jednostek językowych współczesnego języka polskiego.	K_U11 E.1L.U2.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/

		Symbol efektu ze standardu
K_01	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia.	K_K05 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza w zakresie nauki o języku.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> Analiza morfemowa i fleksyjna wyrazu. Podział wyrazów na morfemy, typy morfemów; budowa fleksyjna wyrazów odmiennych: temat fleksyjny i końcówka; końcówki oboczne (morficzne) i równoległe (synonimiczne); kumulacja funkcji fleksyjnych w końcówce. Kategorie morfologiczne współczesnej polszczyzny – werbalnie i imienne. Kategorie morfologiczne – werbalne: kategoria osoby; kategoria czasu; kategoria strony; kategoria aspektu; kategoria trybu Kategorie morfologiczne – imienne: kategoria liczby; kategoria przypadku; kategoria rodzaju; ilość rodzajów w języku polski. Czasownik – podział na koniugacje, tematy fleksyjne (temat czasu teraźniejszego i przeszłego) oraz sposoby ich wyodrębniania. Budowa form czasownika opartych na temacie czasu teraźniejszego i czasu przeszłego. Tryby: orzekający, przypuszczający i rozkazujący – budowa form. Analiza tekstów. Rzeczownik. Paradygmaty fleksyjne rzeczowników; deklinacja mieszana; formy oboczne i synkretyczne w ramach deklinacji; kryteria repartycji końcówek współnofunkcyjnych w poszczególnych przypadkach; formy defektywne. Przymiotnik. Zasady tworzenia imiesłów. Afiksy tematotwórcze. Odmiana imiesłów przymiotnikowych. Liczebnik. Zakres klasy liczebników: fleksja liczebników głównych i zbiorowych; fleksja liczebników w ciągach liczebnikowych. Deklinacja zaimków i ich specyfika gramatyczna. Formy pełne i skrócone: enklityczne i ściągnięte. Podstawowe pojęcia słowotwórcze. Wyraz motywowany (derywat). Derywaty proste i złożone, właściwe i asocjacyjne. Sposoby wyrażania podstawy słowotwórczej. Podstawa związana. Pojęcie morfemu. Różne klasyfikacje morfemu. Morfem a formant słowotwórczy. Analiza morfemowa, słowotwórcza i fleksyjna wyrazu. Składniki derywatu: temat słowotwórczy i formant słowotwórczy. Rodzaje tematu: dezintegracja tematu, alternacje morfologiczne jakościowe oraz ilościowe w temacie słowotwórczym. Klasyfikacji konstrukcji słowotwórczych ze względu na funkcje formantów. Typy formantów (afiksalny, paradygmataczny, alternacyjny, prozodyczny) i techniki ich powstawania. Derywaty transpozycyjne, modyfikacyjne i mutacyjne. Pojęcie wartości kategoriałnej, kategorii słowotwórczej, typu słowotwórczego. Rodzaje derywacji. Charakterystyka derywacji prostych (prefiksalnej, sufiksalnej, interfiksalnej, postfiksalnej, paradygmatacznej, alternacyjnej, dezintegralnej, prozodycznej) i złożonych. Charakterystyka kategorii rzeczownika. Rzeczowniki prefiksalne i pochodne od wyrażen syntaktycznych. Złożenia i zrosty. Kategorie słowotwórcze przymiotników i przysłówków. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Bańko M., 2004, <i>Wykłady z polskiej fleksji</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Grzegorzczkowska R., 1984, <i>Zarys słowotwórstwa polskiego</i>, Warszawa: PWN. Grzegorzczkowska R., Laskowski R., Wróbel H. (red.), 1998, <i>Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Grzegorzczkowska R., Puzynina J., 1979, <i>Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego</i>, Warszawa: 		

PWN.

5. Nagórko A., 1996, 2000 i in., *Zarys gramatyki polskiej*, Warszawa: PWN.
6. Nagórko A., 2010, *Podręczna gramatyka języka polskiego*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
7. Strutyński J., 2005, *Gramatyka polska*, Kraków: Wydawnictwo Tomasz Strutyński.

Literatura dodatkowa:

1. Kopcińska D. (oprac.), 1996, *Gramatyka opisowa. Materiały do ćwiczeń*, Warszawa.
2. Tokarski J., 2001, *Fleksja polska*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zestawy ćwiczeń adekwatne do tematyki zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Zaliczenie na ocenę – kolokwium weryfikujące wiadomości.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: aktywność na ćwiczeniach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium sprawdzającego wiadomości.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

30 godzin

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń i kolokwium zaliczeniowego

19 godzin

Udział w konsultacjach

1 godzina

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Metodyka postępowania logopedycznego	
Nazwa w języku angielskim:	The methods of speech therapy procedure	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszy	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Marta Krakowiak	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Paulina Mistal	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie przez studentów wiedzy i umiejętności dotyczących metod diagnozy i terapii logopedycznej oraz organizacji warsztatu pracy logopedy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie metody pracy diagnostyczno-terapeutycznej w różnych zaburzeniach mowy oraz psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii.	K_W05 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej; wie, jak zorganizować warsztat pracy logopedy audiologa w różnych placówkach oświatowych, medycznych, opiekuńczo-wychowawczych.	K_W09 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie zasady etyczne i prawne związane z wykonywaniem zawodu logopedy audiologa.	K_W10 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi dobrać metody, stosować narzędzia diagnostyczne i terapeutyczne w konkretnych zaburzeniach mowy oraz konstruować	K_U03

	programy terapii logopedycznej.	E.2L.U1.
U_02	Potrafi odpowiednio dobierać i samodzielnie wykonywać badania mowy i słuchu oraz zna zasady organizacji pomocy logopedycznej.	K_U08 E.2L.U1.
U_03	Potrafi wykorzystywać w diagnozie i terapii wyniki badań audiologicznych, foniatrycznych, neurologicznych.	K_U09 E.2L.U1.
U_04	Potrafi obsługiwać programy komputerowe w prowadzonej działalności diagnostyczno-terapeutycznej.	K_U10 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Dbą o godność pacjenta i otacza współpracą jego rodzinę.	K_K04 E.2L.K1.
K_02	Jest gotów do formułowania opinii i diagnoz logopedycznych.	K_K03 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin), ćwiczenia audytoryjne (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość podstaw neurologii, foniatrii, rozwoju mowy, teorii zaburzeń mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Procedury postępowania logopedycznego – charakterystyka celów, etapów. 2. Badanie logopedyczne jako podstawa prawidłowego, rzetelnego rozpoznania logopedycznego oraz prawidłowo prowadzonej terapii. 3. Etapy badania logopedycznego: a) wywiad, obserwacja, analiza dokumentacji specjalistycznej, b) badanie rozumienia mowy, badanie percepcji słuchowej (pamięci słuchowej – werbalnej, słuchu fonemowego), c) badanie nadawania mowy: powtarzanie, nazywanie, mowa spontaniczna i dialog, słownictwo, umiejętność stosowania form gramatycznych, realizacja narracji, artykulacja, budowa i sprawność narządów artykulacyjnych. 4. Terapia logopedyczna – wyjaśnienie terminu. 5. Zasady i metody terapii logopedycznej. 6. Stałe etapy procesu terapeutycznego. 7. Wykorzystanie pomocy i urządzeń gabinetu logopedycznego. 8. Diagnoza logopedyczna – jej cele i zadania. 9. Narzędzia badawcze: wywiad (anamneza), obserwacja, kwestionariusz i test logopedyczny. 10. Metody terapeutyczne stosowane w terapii logopedycznej: logopedyczne, psychologiczne, pedagogiczne, fizjoterapeutyczne, lingwistyczne, farmakologiczne i in. 11. Konstrukcja konspektu. 12. Nabywanie wiedzy i umiejętności prawidłowego wykorzystania środków i pomocy dydaktycznych. 13. Organizacja i wyposażenie gabinetu logopedycznego. 14. Kontrakt terapeutyczny. 15. Kodeks etyczny logopedy. 		

Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Grabias S., 2019, <i>Język w zachowaniach społecznych. Podstawy socjolingwistyki i logopedii</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Grabias S., Kurkowski Z.M., 2012, <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Jastrzębowska G., Pelc-Pękała O., 1999, <i>Metodyka ogólna diagnozy i terapii logopedycznej</i>, [w:] T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.), <i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki</i>, Opole: Wydawnictwo UO. 4. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T., 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego. Podręcznik akademicki</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 5. Kaczorowska-Bray K., Milewski S., 2015, <i>Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki</i>, Gdańsk: Harmonia. 6. Pluta-Wojciechowska D., Sambor B., 2017, <i>Współczesne tendencje w diagnozie i terapii logopedycznej</i>, Gdańsk: Harmonia. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pilch T., 1998, <i>Zasady badań pedagogicznych</i>, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak”. 2. Rodak H., 1992, <i>Terapia dziecka z wadą wymowy</i>, Warszawa: Wydawnictwo UM. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Prezentacje multimedialne, analiza tradycyjnych i elektronicznych pomocy logopedycznych – praca w grupach, analiza wzorów dokumentacji, regulacji prawnych dotyczących zawodu, kodeksu etycznego logopedy.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Kolokwium ze znajomości standardów postępowania logopedycznego w połowie semestru. Przygotowanie własnego kwestionariusza do badania artykulacji; projekt – wyposażenie gabinetu logopedycznego – wzory dokumentacji, narzędzia diagnostyczno-terapeutyczne; opracowanie konspektu zajęć logopedycznych w oparciu o zdobytą na zajęciach wiedzę.	
Forma i warunki zaliczenia:	
Egzamin ustny, w tym prezentacja własnego projektu wyposażenia gabinetu logopedycznego i organizacji pracy.	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie do ćwiczeń	5 godzin
Przygotowanie do egzaminu	10 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin

Punkty ECTS za przedmiot	2 ECST
--------------------------	--------

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Patologia narządu słuchu
Nazwa w języku angielskim:		Pathology of the hearing organ
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy na temat etiologii, patogenezы i symptomatologii wybranych chorób narządu słuchu, prowadzących do pogorszenia sprawności językowych i komunikacyjnych. Poznanie zasad leczenia poszczególnych jednostek chorobowych i skuteczności metod rehabilitacyjnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie anatomię oraz fizjologię narządu słuchu w ontogenezie.	K_W02 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie zagadnienia dotyczące budowy i funkcjonowania narządu słuchu i równowagi oraz metodyki postępowania audiologicznego.	K_W03 E.1L.W1.
W_03	Zna i rozumie patologie narządu słuchu oraz możliwości współczesnej medycyny w zakresie ich leczenia.	K_W02 E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze

		standardu
U_01	Potrafi w podstawowym zakresie zinterpretować wyniki badań audiologicznych.	K_U09 E.1L.U1.
U_02	Potrafi ocenić problemy i potrzeby chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej.	K_U06 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość złożoności studiowanej dyscypliny i jej relacji z wiedzą z zakresu audiologii, jest gotowy do podjęcia współpracy w zakresie diagnozy i rehabilitacji pacjenta z jego rodziną oraz specjalistami.	K_K02 E.1L.K1.
K_02	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się, rozwoju zawodowego i osobistego.	K_K05 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykład (15 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość anatomii i fizjologii narządu słuchu i równowagi na poziomie szkoły średniej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anatomia i fizjologia narządu słuchu. 2. Neuronalna droga słuchowa. 3. Podstawowe metody diagnostyczne narządu słuchu. 4. Przegląd patologii narządu słuchu: <ol style="list-style-type: none"> a) wady rozwojowe narządu słuchu, b) zapalenia ucha, c) urazy ucha, d) nowotwory ucha, e) szумы uszne, f) patologie narządu słuchu w chorobach ogólnoustrojowych. 5. Zasady i metody rehabilitacji zaburzeń słuchu. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kuczkowski J., 2018, <i>Metody badań i rehabilitacji w otorynolaryngologii</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis. 2. Licameli G.R., Tunkel D.E., 2015, <i>Otorynolaryngologia dziecięca. Diagnostyka i leczenie</i>, Warszawa: MediPage. 3. Śliwińska-Kowalska M., 2005, <i>Audiologia kliniczna</i>, Łódź: Mediton Oficyna Wydawnicza. 4. Woodson G.E., 2002, <i>Choroby uszu, nosa i gardła w podstawowej opiece zdrowotnej</i>, Gdańsk: Via Medica. 5. Zawadzka-Głós L., 2023, <i>Otorynolaryngologia dziecięca</i>, t.1, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, PZWL Wydawnictwo Lekarskie. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bartnik G., 2010, <i>Szумы uszne i nadwrażliwość słuchowa</i>, Warszawa: Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu. 		

2. Janczewski G., 2005, *Otorynolaryngologia praktyczna*, Gdańsk: Via Medica, Gdańsk.
3. Olszewski J., 2022, *Otorynolaryngologia. Podręcznik dla studentów kierunku lekarskiego i lekarsko-dentystycznego*, Warszawa: PZWL Wydawnictwo Lekarskie.
4. Sokołowska-Pituchowa J. (red.), 2008, *Anatomia człowieka. Podręcznik dla studentów medycyny*, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład w oparciu o prezentację multimedialną (z elementami konwersacji).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01, W_02, W_03 – podczas zajęć: udział w konwersacji, podczas kolokwium pisemnego;

U_01, U_02, U_03 – podczas zajęć: aktywny udział w dyskusjach;

K_01, K_02 – podczas zajęć: zaangażowanie.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Konsultacje	2 godziny
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	8 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wczesna interwencja logopedyczna (profilaktyka logopedyczna)
Nazwa w języku angielskim:	Early speech therapy intervention (speech therapy prophylaxis)	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie uwarunkowań rozwoju mowy i nabycie umiejętności oceny zaburzeń i zakłóceń rozwojowych w okresach pre-, inter- i postnatalnych, stosowanie procedur logopedycznych w stymulowaniu rozwoju mowy i języka dziecka.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie cele, zadania wczesnej interwencji logopedycznej, rozumie konieczność stosowania wczesnej interwencji logopedycznej (profilaktyki logopedycznej).	K_W02 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie rozwój dziecka w okresie prenatalnym w aspekcie przygotowania do mowy: rozwój anatomiczny, rozwój funkcji neuromięśniowych, rozwój sensoryczny.	K_W08 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie kryteria diagnostyczne oceny noworodka –ocena odruchów ze sfery ustno-twarzowej, ocena rozwoju psychoruchowego.	K_W09 E.2L.W1.
W_04	Zna i rozumie strukturę wywiadu biologiczno-środowiskowego	K_W02

	do wykrywania wczesnych uwarunkowań mowy.	E.2L.W1.
W_05	Zna i rozumie zasady prawidłowego karmienia dziecka w pierwszym roku życia.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi stosować profilaktykę logopedyczną, zaplanować i przeprowadzić diagnozę i terapię logopedyczną dziecka w najwcześniejszych okresach rozwojowych z wykorzystaniem wiedzy o rozwoju dziecka z zakresu różnych dyscyplin specjalistycznych.	K_U03 K_U01 E.2L.U1.
U_02	Potrafi dokonać oceny, stymulacji oraz korekcji funkcji pokarmowych dziecka na różnych etapach rozwoju.	K_U02 K_U05 E.2L.U1.
U_03	Potrafi wykonać masaż logopedyczny niemowlęcia.	K_U06 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów współdziałać i pracować w zespole, podejmując różnorodne działania.	K_K02 E.2L.K4.
K_02	Jest przygotowany do pracy w placówkach medycznych oraz w placówkach oświatowych realizujących program wczesnej interwencji logopedycznej i terapeutycznej.	K_K03 E.2L.K4.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, pedagogiki, podstaw logopedii, rozwoju mowy dziecka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wczesna interwencja logopedyczna – podstawowe zagadnienia. 2. Prenatalne uwarunkowania rozwoju mowy. 3. Odruchy ustno-twarzowe u dzieci. 4. Nieprawidłowości anatomiczne w obszarze ustno-twarzowym, nadwrażliwości na dotyk, wzmożone lub obniżone napięcie mięśniowe. 5. Ssanie, połykanie, rozwój narządu żucia. 6. Profilaktyka logopedyczna. Aktywizacja mowy u dziecka w poszczególnych latach życia. 7. Prawidłowy rozwój psychoruchowy dziecka. 8. Metody terapeutyczne stosowane we wczesnej interwencji logopedycznej (ustno-twarzowa terapia regulacyjna wg. koncepcji R. Castillo Moralesa, Integrycyjna terapia ustno-twarzowa 		

według Swietłany Masgutowej, *Wczesna nauka czytania – stymulacją rozwoju dziecka*, Metoda Krakowska).

9. Zajęcia praktyczne: masaż logopedyczny, prawidłowa pozycja przy karmieniu dziecka, narzędzia diagnostyczne.
10. Współpraca logopedy z rodzicami oraz z innymi specjalistami.

Literatura podstawowa:

1. Cieszyńska J., Korendo M., 2008, *Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6 roku życia*, Kraków: Wydawnictwo Edukacyjne.
2. Czajkowska M., 2021, *Pozycjonowanie w terapii logopedycznej*, Zabrze: Wydawnictwo GooGoo.
3. Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2018, *Wczesna interwencja logopedyczna*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
4. Rządźka M., 2019, *Odruchy oralne u noworodków i niemowląt: diagnoza i stymulacja*, Kraków: Wydawnictwo Impuls.
5. Odowska-Szlachcic B., Górka-Pik N., 2022, *Strategie sensoryczne w jedzeniu i mówieniu*, Gdańsk: Harmonia Universalis.

Literatura dodatkowa:

1. Cytowska B., Winczura B., 2013, *Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka*, Kraków: Wydawnictwo Impuls.
2. Lulkowska Reneteau J., 2024, *Praca logopedy z wcześniakami i noworodkami na oddziale neonatologii : diagnoza, terapia, wsparcie*, Kraków: Wydawnictwo WiR.
3. Porayski-Pomsta J., 2023, *Nasze dziecko mówi: rozważania o rozwoju mowy dziecka*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
4. Stecko E., 2013, *Logopedia małego dziecka*, Warszawa: Wydawnictwo Impuls.
5. Stecko E., 1997, *Masaż logopedyczny*, Warszawa: Wydawnictwo ES.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, praca własna studentów, filmy dydaktyczne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia, dotyczące wiedzy (W_01, W_02, W_03, W_04, W_05) oraz umiejętności studenta (U_01, U_02, U_03) będą sprawdzane na kolokwium pisemnym.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Konsultacje	2 godziny
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	18 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Medyczne podstawy logopedii. Audiologia i foniatria
Nazwa w języku angielskim:		Medical basics of speech therapy. Audiology and phoniatrics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Uzyskanie przez studentów wiedzy na temat problematyki medycznej wchodzącej w zakres audiologii i foniatry, powiązania logopedii z innymi dziedzinami medycyny, znaczenia współpracy pomiędzy logopedą a foniatrą/audiologiem. Zdobycie informacji dotyczących jednostek chorobowych, charakteryzujących się zaburzeniami fonacji i/lub artykulacji spowodowanej wadami narządu słuchu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie główne zagadnienia z obszaru nauk medycznych, zwłaszcza z zakresu audiologii i foniatry.	K_W03 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie zagadnienia dotyczące budowy i funkcjonowania narządu słuchu i równowagi oraz układu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego, metodyki postępowania audiologicznego i foniatrycznego, etiologii, patogenezы i leczenia chorób narządów słuchu, głosu i mowy.	K_W03 E.1L.W1.
W_03	Zna i rozumie biologiczne uwarunkowania zaburzeń sprawności językowych i komunikacyjnych człowieka, spowodowanych dysfunkcjami narządów słuchu, głosu i mowy.	K_W02 E.1L.W1.
Symbol	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/

efektu		Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi przedstawić anatomię i fizjologię narządu słuchu i równowagi oraz układów: oddechowego, fonacyjnego, artykulacyjnego, a także określić objawy ich uszkodzenia.	K_U01 E.1L.U1.
U_02	Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu audiologii i foniatrii do stawiania diagnozy logopedycznej.	K_U07 E.1L.U1.
U_03	Potrafi ocenić problemy i potrzeby chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej.	K_U06 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość złożoności studiowanej dyscypliny i jej relacji z wiedzą z zakresu audiologii i foniatrii, jest gotowy do podjęcia współpracy w zakresie diagnozy i rehabilitacji pacjenta z jego rodziną oraz specjalistami.	K_K02 E.1L.K2.
K_02	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego doskazywania się, rozwoju zawodowego i osobistego.	K_K05 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykład (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość anatomii i fizjologii narządu słuchu, układu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego na poziomie szkoły średniej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedmiot zainteresowań audiologii (dziedzina medycyny zajmująca się rozpoznawaniem i leczeniem chorób narządów słuchu i równowagi) i foniatrii (dziedzina medycyny zajmująca się rozpoznawaniem i leczeniem chorób narządów głosu i mowy oraz połykania). 2. Anatomia i fizjologia narządu słuchu i równowagi. 3. Metodyka badania audiologicznego (m.in. ocena narządu słuchu, badanie układu przedsionkowego, jakościowa i ilościowa ocena ubytku słuchu; topodiagnostyka uszkodzenia słuchu). 4. Patologie narządu słuchu i równowagi (m.in. niedosłuch, głuchota, szumy uszne, zaburzenia równowagi, zawroty głowy). 5. Metody leczenia/ terapii stosowane w schorzeniach narządu słuchu i równowagi. 6. Anatomia i fizjologia układów: oddechowego (biomechanika klatki piersiowej i procesu oddychania), fonacyjnego (budowa i funkcjonowanie krtani), artykulacyjnego (budowa i funkcjonowanie krtani narządów artykulacyjnych). 7. Fizjologiczny rozwój głosu; cechy głosu normalnego. 8. Schemat badania foniatrycznego (badanie narządu głosu, subiektywna i obiektywna ocena głosu). 9. Patologie narządu głosu (m.in. wady rozwojowe, zapalenia, nowotworowe, urazy, zaburzenia głosu w chorobach ogólnoustrojowych, chrypka, bezgłos). 10. Metody leczenia/ terapii stosowane w schorzeniach narządu głosu i mowy. 11. Praca w zespole interdyscyplinarnym (zadania logopedy, audiologa, foniatrii itd.). 		

Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czyżewski A., Kostek B., Skarżyński H., 2002, <i>Technika komputerowa w audiologii, foniatrii i logopedii</i>, Warszawa: Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT. 2. Obrębowski A., 2008, <i>Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej</i>, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego. 3. Pruszewicz A., Obrębowski A., 2019, <i>Zarys foniatrii klinicznej</i>, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego. 4. Sokołowska-Pituchowa J. (red.), 2008, <i>Anatomia człowieka: podręcznik dla studentów medycyny</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 5. Śliwińska-Kowalska M., 2005, <i>Audiologia kliniczna</i>, Łódź: Mediton Oficyna Wydawnicza. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Janczewski G., 2005, <i>Otolaryngologia praktyczna</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Via Medica. 2. Pruszewicz A., 2003, <i>Audiologia kliniczna: zarys</i>, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego. 3. Śliwińska-Kowalska M., 1999, <i>Głos narzędziem pracy: poradnik dla nauczycieli</i>, Łódź: Oficyna Wydawnicza Instytutu Medycyny Pracy. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład w oparciu o prezentację multimedialną (z elementami konwersacji), nagrania, filmy edukacyjne.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
<p>W_01, W_02, W_03 – podczas zajęć: udział w konwersacji, na podstawie przygotowanej pracy zaliczeniowej;</p> <p>U_01; U_02, U_03 – podczas zajęć: udział w dyskusjach, w oparciu o pracę zaliczeniową;</p> <p>K_01, K_02 – aktywność podczas zajęć, przygotowanie pracy zaliczeniowej.</p>	
Forma i warunki zaliczenia:	
<p>Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach, b) przygotowanie pracy zaliczeniowej. 	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30 godzin
Przygotowanie się do zajęć	3 godzin
Udział w konsultacjach	2 godzin
Przygotowanie się do kolokwium	15 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Fizjoterapia w logopedii z elementami neonatologii
Nazwa w języku angielskim:		Physiotherapy in speech therapy with elements of neonatology
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Magdalena Kosianko
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z rozwojem dziecka od urodzenia do 3. roku życia i z metodami rehabilitacji niemowląt. Zdobywanie umiejętności wykonywania masażu dzieci.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie ograniczenia w rozwoju i funkcjonowaniu dziecka z uszkodzeniami neurologicznymi.	K_W02 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie procedury diagnostyczne i zasady programowania terapii dziecka z uszkodzeniami CUN oraz innymi zaburzeniami rozwojowym.	K_W05 E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi przeprowadzić diagnozę dziecka według standardów postępowania neonatologicznego i rehabilitacyjnego.	K_U01, K_U04 E.1L.U1.
U_02	Potrafi programować i prowadzić terapię według standardów postępowania neonatologicznego, fizjoterapeutycznego i logopedycznego.	K_U02, K_U05 E.1L.U1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość konieczności postępowania zgodnie z zasadami etyki zawodowej i dba o godność pacjenta.	K_K04 E.1L.K2.
K_02	Jest gotowy do współpracy z rodziną/ opiekunami dziecka, zespołem specjalistów.	K_K01, K_K02 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu budowy i funkcjonowania CUN.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ocena rozwoju dziecka od 0 do 6. miesiąca życia (rozwój ruchowy, odruchy, manipulowanie, percepcja, zachowania społeczne, reakcje dźwiękowe). 2. Sygnały ostrzegawcze nieprawidłowego rozwoju dziecka w/w czasie. 3. Ocena rozwoju dziecka od 6. miesiąca życia do 1. roku życia. 4. Sygnały ostrzegawcze nieprawidłowego rozwoju dziecka w/w okresie. 5. Ocena rozwoju dziecka od 1. do 3. roku życia. 6. Sygnały ostrzegawcze nieprawidłowego rozwoju dziecka w/w czasie. 7. Ocena rozwoju dziecka od 3. do 6. roku życia. 8. Sygnały ostrzegawcze nieprawidłowego rozwoju dziecka w/w okresie. 9. Rehabilitacja – zadania i możliwości. 10. Rehabilitacja dzieci i dorosłych. 11. Rehabilitacja w zaburzeniach rozwojowych. 12. Charakterystyka zasad postępowania w przypadku wykorzystywania: metody NDT Bobath, metody Vojty, metody Peto, kinezjotapingu, masażu Shantala. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czajkowska M., 2021, <i>Pozycjonowanie w terapii logopedycznej</i>, Zabrze: Wydawnictwo GooGoo. 2. Kuliński W., Zeman K. (red.), 2012, <i>Fizjoterapia w pediatrii</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 3. Kwolek A. (red.), 2018, <i>Rehabilitacja medyczna. T. 1, Podstawowa wiedza o rehabilitacji, podstawy anatomiczne i fizjologiczne fizjoterapii i rehabilitacji medycznej, ocena kliniczna i funkcjonalna poszczególnych układów, metody terapeutyczne w rehabilitacji</i>, Wrocław: Edra Urban & Partner. 4. Orth H., 2019, <i>Terapia metodą Vojty</i>, Wrocław: Edra Urban & Partner. 5. Sherborne W., 2002, <i>Ruch rozwijający dla dzieci</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 6. Surowińska J., 2013, <i>Metoda Vojty. Praktyczny poradnik dla rodziców</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Borkowska M., Szwiling Z., 2008, <i>NDT Bobath w usprawnianiu dzieci z zaburzeniami rozwoju ruchowego</i>, [w:] B. Cytowska, B. Winczura, <i>Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 2. Banaszek G., 2004, <i>Rozwój niemowląt i jego zaburzenia a rehabilitacja metodą Vojty</i>, Bielsko-Biała: Alfa Medica Press. 3. Kopczyńska-Sikorska J. (red.), 1996, <i>Normy w pediatrii. Biologiczne układy, odniesienia</i>, 		

Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.

4. Michałowicz R., Józwiak S. (red.), 2011, *Neurologia dziecięca*, Wrocław: Elsevier Urban & Partner.
5. Osiński W. (red.), 1993, *Motoryczność człowieka – jej struktura, zmienność i uwarunkowania*, Poznań: Wydawnictwo AWF.
6. Wolański N., Kozioł R. (red.), 1987, *Ocena rozwoju dziecka w zdrowiu i chorobie*, Wrocław: Ossolineum.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, filmy dydaktyczne, zajęcia praktyczne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01, W_02 – podczas zajęć praktycznych, podczas kolokwium pisemnego;

U_01, U_02 – podczas zajęć: udzielanie odpowiedzi, wykonywanie ćwiczeń, podczas kolokwium pisemnego;

K_01, K_02 – podczas zajęć: zaangażowanie, aktywny udział w zajęciach.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) wykonanie masażu wskazaną metodą,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

30 godzin

Przygotowanie się do ćwiczeń

8 godzin

Udział w konsultacjach

5 godzin

Przygotowanie się do kolokwium

7 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Masaż logopedyczny	
Nazwa w języku angielskim:	Speech therapy massage	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Marta Krakowiak	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	mgr Magdalena Kosianko	
Założenia i cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów z zasadami przeprowadzania masażu logopedycznego i technikami pracy w obszarze orofacjalnym. Przygotowanie do samodzielnego wykonywania masażu.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie ograniczenia w rozwoju i funkcjonowaniu dziecka z uszkodzeniami obwodowymi.	K_W02 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie biologiczne uwarunkowania zaburzeń sprawności językowych i komunikacyjnych człowieka	K_W02 E.1L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi dobierać metody i narzędzia diagnostyczno-terapeutyczne do poszczególnych zaburzeń mowy oraz weryfikować ich przydatność.	K_U03 E.1L.U1.
U_02	Potrafi dostosowywać rodzaj interwencji logopedycznej do potrzeb i możliwości pacjenta oraz jego wieku.	K_U06 E.1L.U1.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość konieczności postępowania zgodnie z zasadami etyki zawodowej i dba o godność pacjenta.	K_K04 E.1L.K2.
K_02	Jest gotowy do współpracy z rodziną/ opiekunami dziecka, zespołem specjalistów.	K_K01, K_K02 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu budowy i funkcjonowania CUN.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Masaż logopedyczny, stymulacje orofacjalne i terapia manualna – wprowadzenie. 2. Anatomia i fizjologia obszaru ustno-twarzowego w aspekcie pracy manualnej. 3. Cele i zasady wykonywania masażu okolicy orofacjalnej. 4. Wskazania i przeciwwskazania (czerwone flagi) do stosowania masażu logopedycznego. 5. Wpływ terapii manualnej na dysfunkcje związane z napięciem mięśniowym i porażeniem nerwów w obrębie twarzy, szyi, odcinka szyjnego kręgosłupa. 6. Akcesoria niezbędne do masowania twarzy i okolicy orofacjalnej. 7. Rodzaje technik masażu oraz ich dostosowanie do potrzeb pacjenta. 8. Techniki masażu zewnętrznego. 9. Techniki masażu wewnątrz jamy ustnej. 10. Techniki na obszar czaszki oraz szyi. 11. Techniki wspomagające karmienie. 12. Techniki wpływające na pionizację języka. 13. Techniki pracy manualnej w dysfagii. 14. Techniki regulujące ślinienie. 15. Wspomaganie masażu manualnego innowacyjnymi rozwiązaniami: połączenie z elektrostymulacją, połączenie z kinesiotalpingiem. 16. Masaż w wybranych przypadkach klinicznych (np. mózgowym porażeniu dziecięcym, zespole Downa, autyzmie, zespołach genetycznych, neuropatiach, rozszczepie podniebienia, warg, wadach zgryzu, bruksizmie). 17. Ćwiczenia praktyczne. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Goddard Blythe S., 2015, <i>Niedojrzałość neuromotoryczna dzieci i dorosłych. Testy przesiewowe INPP dla lekarzy i pracowników służby zdrowia</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Masgutowa S., Achmatowa N., 2005, <i>Integracja odruchów dynamicznych i posturalnych z układem ruchowym całego ciała: (podejście neurokinezylogii rozwojowej)</i>, Warszawa: Międzynarodowy Instytut Neurokinezylogii Rozwoju Ruchowego i Integracji Odruchów. 3. Rządźka M., 2019, <i>Odruchy oralne u noworodków i niemowląt: diagnoza i stymulacja</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 4. Schünke M., Schulte E., Schumacher U., 2019, <i>Prometeusz – atlas anatomii człowieka. T. 1, Anatomia ogólna i układ mięśniowo-szkieletowy</i>, Wrocław: MedPharm Polska. 5. Stecko E., 1997, <i>Masaż logopedyczny</i>, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy 		

Literatura dodatkowa:

1. Goddard Blythe S., 2010, *Harmonijny rozwój dziecka*, Warszawa: Świat Książki.
2. Goddard Blythe S., 2013, *Jak ocenić dojrzałość dziecka do nauki? Rozwojowe Testy Przesiewowe INPP oraz Program Ćwiczeń Integrujących INPP dla szkół*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Goddard S., 2004, *Odruchy, uczenie i zachowanie. Klucz do umysłu dziecka. Nieinwazyjne metody rozwiązywania problemów związanych z uczeniem się i zachowaniem*, warszawa: Międzynarodowy Instytut Neurokinezylogii Rozwoju Ruchowego i Integracji Odruchów.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, filmy dydaktyczne, zajęcia praktyczne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01, W_02 – podczas zajęć: udział w dyskusji;

U_01, U_02 – podczas zajęć wykonywanie ćwiczeń;

K_01, K_02 – podczas zajęć: zaangażowanie, aktywny udział w zajęciach.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest wykonanie masażu wskazaną metodą.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

30 godzin

Przygotowanie się do ćwiczeń

8 godzin

Udział w konsultacjach

5 godzin

Przygotowanie się do kolokwium

7 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Rozwój mowy dziecka
Nazwa w języku angielskim:		Child's speak development
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni dr Ewa Dzięcioł
Założenia i cele przedmiotu:		Ontogeneza mowy i języka, teorie wyjaśniające procesy rozwojowe, czynniki warunkujące prawidłowy ich przebieg.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie etapu rozwoju i kształtowania mowy dziecka w ujęciu logopedycznym, językoznawczym, psychologicznym i psycholingwistycznym.	K_W03 E.1L.W3.
W_02	Zna i rozumie charakterystykę jakościowych i ilościowych zmian w przyswajaniu języka przez dziecko w różnych okresach rozwojowych.	K_W01 E.1L.W3.
W_03	Zna i rozumie kryteria oceny prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju mowy dziecka.	K_W08 E.1L.W3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze

		standardu
U_01	Potrafi określić, analizować i oceniać poziom rozwoju i kształtowania języka dziecka.	K_U11 E.1L.U3.
U_02	Potrafi diagnozować poziom kompetencji i sprawności językowych oraz komunikacyjnych dzieci na różnych etapach rozwoju.	K_U08 E.1L.U3.
U_03	Potrafi rozpoznać czynniki wpływające na rozwój mowy dziecka.	K_U04 E.1L.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość własnych umiejętności potrzebnych do kontaktu z dzieckiem w wieku: od urodzenia do 12-14 roku życia.	K_K05 E.1L.K2.
K_02	Jest gotów formułować opinie, wnioski, instrukcje; potrafi posługiwać się terminologią interdyscyplinarną i współpracować ze specjalistami innych dyscyplin zajmujących się zdrowiem dzieci. Ma świadomość swojej roli: zawsze stanie po stronie dziecka, bo wie, że bardzo łatwo skrzywdzić tego, kto nie mówi.	K_K03 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	wykłady (15 godzin), ćwiczenia audytorjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Opanowane podstawy z:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. teorii rozwoju i zaburzeń mowy, 2. psychologii i psycholingwistyki rozwojowej, 3. gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego. 		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teorie wyjaśniające pochodzenie języka/mowy ludzkiej. Akwizycja języka w świetle różnych dyscyplin. 2. Biologiczne podstawy rozwoju mowy: uwarunkowanie rozwoju fonetycznego i fonologicznego, mózgową organizacją języka w ontogenezie. 3. Społeczne uwarunkowania rozwoju mowy. 4. Rozwój psychomotoryczny a kształtowanie się mowy dziecka. Prenatalne uwarunkowania rozwoju mowy. 5. Rola komunikacji niewerbalnej we wczesnych etapach rozwoju mowy dziecka. Charakterystyka stadiów/etapów rozwoju mowy. 6. Rozwój podsystemów języka w ontogenezie: <ol style="list-style-type: none"> a) fonetycznego i fonologicznego, b) morfologicznego, c) składniowego. 7. Rozwój struktury semantycznej. Rozwój umiejętności narracyjnych. 8. Różnice indywidualne w nabywaniu podsystemów języka. Komunikacja niewerbalna a rozwój 		

mowy dziecka.

9. Pragmatyka wypowiedzi dziecięcych.
10. Zmiany rozwojowe w różnych modelach rozwoju mowy (kolejność zmian, cechy krytyczne).
11. Charakterystyka cech rozwojowych na podstawie tekstów dziecięcych.
12. Narzędzia do badania rozwoju mowy dziecka.
13. Wiedza o rozwoju mowy dziecka w diagnozie i programowaniu terapii logopedycznej.

Literatura podstawowa:

1. Dąbrowska E., Kubiński W., 2003, *Akwizycja języka w świetle językoznawstwa kognitywnego*, Kraków: Universitas.
2. Łobacz P., 1996, *Polska fonologia dziecięca*, Warszawa: Wydawnictwo Energia.
3. Łuczyński E., 2004, *Kategoria przypadku gramatycznego w ontogenezie*, Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.
4. Kaczmarek L., 1976 (i nast.), *Nasze dziecko uczy się mowy*, Lublin: Wydawnictwo Lubelskie.
5. Maciejewska A., 2021, *Sprawność leksykalno-semantyczna w rozwoju mowy*, [w:] A. Domagała, U. Mirecka (red.), *Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, t. 1, s.141–187.
6. Szuman S. (red.), 1968, *O rozwoju języka i myślenia dziecka*, Warszawa: PWN.

Literatura dodatkowa:

1. Banaszkiewicz A., 2015, *Rozwój sprawności językowych w ontogenezie*, [w:] E. Muzyka-Furtak (red.), *Surdologopedia. Teoria i praktyka*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 97–111.
2. Milewski S., 2004, *Mowa dorosłych kierowana do niemowląt. Studium fonostatystyczno-fonotaktyczne*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
3. Porayski-Pomsta J., 2023, *Nasze dziecko mówi. Rozważania o rozwoju mowy dziecka*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
4. Shugar G. W., Smoczyńska M., 1980, *Badania nad rozwojem języka dziecka, Wybór prac*. Warszawa: PWN.
5. Wood D., 2015, *Jak dzieci uczą się i myślą*, tłum. A. Kowalcze-Pawlik, R. Pawlik, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
6. Zarębina M., 1980, *Język polski w rozwoju jednostki. Analiza tekstów dzieci do wieku szkolnego. Rozwój semantyczny języka dziecka*. Kraków: Wydaw. Naukowe WSP.
7. Zgólkowa H., 1990, *Świat w dziecięcych słowach*, Poznań: Media Rodzina.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi, ćwiczenia opisujące poziom rozwoju językowego wspomagane technikami multimedialnymi. Analiza ilościowa i jakościowa wybranych tekstów dziecięcych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Kolokwium sprawdzające wiedzę z etapów rozwoju mowy (U_01-U_03, K_02). Egzamin ustny w sesji egzaminacyjnej (W_01-W_03, K_01).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:

1. uzyskanie co najmniej 51% z kolokwium,
2. uzyskanie co najmniej 51% z egzaminu:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),

- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Poprawy: Jednorazowa poprawa kolokwium pod koniec semestru. Inne poprawy w sesji egzaminacyjnej, odpowiednio przed drugim i trzecim terminem egzaminu.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	15 godzin
Przygotowanie się do egzaminu i obecność na egzaminie	15 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pedagogika społeczna
Nazwa w języku angielskim:		Social pedagogy
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	Drugi	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Agnieszka Roguska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Agnieszka Roguska
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Celem przedmiotu jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nabycie wiedzy z zakresu podstawowych pojęć związanych z pedagogiką społeczną. 2. Nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie dostrzegania specyfiki funkcjonowania grup, organizacji i instytucji w kontekście działań pedagogicznych. 3. Nabycie umiejętności analizowania rzeczywistości wychowawczej, zjawisk społecznych, różnych rodzajów środowisk wychowawczych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie rodzaje struktur społecznych i instytucje życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje, a także formy aktywności dziecka, w tym naukę i zabawę; zagadnienia rozwoju zainteresowań, poszerzania autonomii i samodzielności;	B.2.W6.
W_02	Zna i rozumie różne środowiska wychowawcze, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące, funkcje wychowania, proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania jako wspomaganie rozwoju, wychowania	B.2.W4.

	adaptacyjnego i emancypacyjnego, podmiotowości w wychowaniu; podstawowe środowiska wychowawcze: rodzinę, grupę rówieśniczą i szkołę; style i postawy wychowawcze; konteksty wychowania; źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania; style wychowania;	
	Zna i rozumie rolę kontaktów społecznych ucznia, w tym w grupie rówieśniczej, koleżeństwa, przyjaźni i konfliktów wśród uczniów; rolę osób znaczących i autorytetów; zagadnienia zmiany autorytetów, kryzysu autorytetu nauczyciela, rodzica i opiekuna, buntu okresu dorastania i jego funkcji; zagrożenia w wychowaniu młodzieży; podkultury młodzieżowe;	B.2.W11.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej;	B.2.U2.
U_02	Potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, zaprojektować podstawowe zajęcia opiekuńczo-wychowawcze; a także inspirować uczniów do działań na rzecz uczenia się przez całe życie;	B.2.U2, B.2.U3.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się i dbania o dobre relacje z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie.	B.2.K2. B.2.K4.
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z pedagogiki ogólnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Geneza i rozwój pedagogiki społecznej. Przedmiot i zadanie pedagogiki społecznej. Miejsce pedagogiki społecznej wśród innych nauk. Środowisko wychowawcze i jego podstawowe komponenty. Pojęcie środowisk. Typologie środowisk. Środowisko naturalne, społeczne i kulturalne, ich znaczenie dla teorii i praktyki społecznej. Relacje jednostka-środowisko. Strategie badawcze pedagogiki społecznej. Metody i techniki badań środowiska. Środowiska wychowawcze, ich specyfika i procesy w nich zachodzące, funkcje wychowania, proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania jako wspomaganie rozwoju, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego, podmiotowości w wychowaniu. Style i postawy wychowawcze; konteksty wychowania; źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania; style wychowania; Środowisko lokalne – struktura, funkcje, przemiany. Ustalenia pojęciowe i struktura środowiska. Więzy międzyludzkie w środowisku lokalnym. Środowisko uwikłane i zmienne. Antynomie uczestnictwa społecznego. Cechy charakterystyczne społeczności miejskiej i wiejskiej. Podstawowe elementy edukacji środowiskowej.</p>		

Znaczenie rodziny dla jednostki i społeczeństwa. Rodzina jako instytucja społeczna. Rodzina jako grupa społeczna. Funkcje spełniane przez rodzinę. Subiektywne i obiektywne uwarunkowania trwałości rodziny i małżeństwa. Grupa rówieśnicza jako środowisko wychowawcze. Grupy rówieśnicze dzieci i młodzieży jako podmiot i przedmiot wychowania. Mechanizmy oddziaływania grupy rówieśniczej. Środowisko społeczno-wychowawcze szkoły i zakładu pracy. Szkoła jako układ instytucjonalny i społeczny.

Literatura podstawowa:

1. E. Marynowicz-Hetka (red.), Pedagogika społeczna. Podręcznik akademicki, t. 1, t. 2, Warszawa 2006, 2007
2. S. Kawula (red.), Pedagogika społeczna. Dokonania, aktualność, perspektywy, Toruń 2001
3. A. Radziewicz-Winnicki, Pedagogika społeczna, Warszawa 2008
4. W. Sroczyński, Wybrane zagadnienia pedagogiki społecznej. Funkcja środowiskowa i socjalna, Siedlce 2011 (2013)
5. W. Sroczyński, Szkice do pedagogiki środowiskowej, Siedlce 2017

Literatura dodatkowa:

1. D. Lalak, T. Pilch (red.), Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej, Warszawa 1999
2. T. Pilch, I. Lepalczyk (red.), Pedagogika społeczna, Warszawa 1995
3. S. Kawula, E. Marynowicz-Hetka, A. Przecławski (red.), Pedagogika społeczna w perspektywie europejskiej. Przeszłość, teraźniejszość, przyszłość, Olsztyn 2003
4. R. Wroczyński, Pedagogika społeczna, Warszawa 1985
5. H. Radlińska, Pedagogika społeczna, Wrocław 1961
6. H. Radlińska, Z dziejów pracy społecznej i oświatowej, Wrocław 1964
7. A. Kamiński, Funkcje pedagogiki społecznej. Praca socjalna i kulturalna, Warszawa 1982
8. E. Trempała, Panorama pedagogiki społecznej, Bydgoszcz 1997

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia realizowane są z wykorzystaniem analizy tekstów z dyskusją, pracy w grupach z symulacją sytuacji społeczno-wychowawczych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest podczas rozmowy ustnej lub testu pisemnego z uwzględnieniem analizy literatury przedmiotu. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności jest realizowana podczas ćwiczeń laboratoryjnych uwzględniających merytoryczność wypowiedzi, sposoby argumentowania swoich przekonań i współpracy w grupie przy realizacji zadań zespołowych/symulacyjnych. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych następuje w trakcie ćwiczeń poprzez ocenę postawy niezależności w wypowiedzianiu myśli, wspierania grupy poprzez wchodzenie w różne role, np. lidera, człowieka kompromisu, wykonawcy, pomysłodawcy i innych w zależności od własnych predyspozycji i potrzeb zespołu.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną.

Na ćwiczeniach oceniane będzie: zaangażowanie w wykonywanie zadań, współpraca w grupie, pomysłowość i logiczność argumentacji swojego stanowiska w danej kwestii. Punktowy zakres oceny:

10 punktów – bardzo dobry

9 punktów – dobry plus

8 punktów – dobry

7 punktów – dostateczny plus	
6 punktów – dostateczny	
5 - 0 punktów – niedostateczny	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15 godzin
Praca samodzielna	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Medyczne podstawy logopedii. Anatomia i fizjologia układu nerwowego. Podstawy neurologii
Nazwa w języku angielskim:		Medical basics of speech therapy. Anatomy and physiology of the nervous system. Fundamentals of neurology
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		neurolog
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów informacji dotyczących budowy i funkcji układu nerwowego, procedur diagnostycznych oraz obrazowania procesów fizjologicznych i patologicznych zachodzących w mózgu. Uzyskanie umiejętności oceny klinicznych objawów neurologicznych oraz problemów i potrzeb chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie obszar badań i podstawowe terminy z zakresu neurologii.	K_W03 E.1L.W1.
W_02	Zna i rozumie budowę oraz funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego.	K_W02 E.1L.W1.
W_03	Zna i rozumie przyczyny zaburzeń mowy pochodzenia centralnego.	K_W02 E.1L.W1.
W_04	Zna i rozumie zagadnienia dotyczące rozwoju układu nerwowego, diagnostyki, etiologii, patogenezы i leczenia chorób spowodowanych	K_W02 E.1L.W1.

	uszkodzeniem OUN.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi przedstawić anatomię i fizjologię układu nerwowego oraz określić objawy uszkodzeń OUN.	K_U01 E.1L.U1.
U_02	Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu neurologii do stawiania diagnozy logopedycznej.	K_U07 E.1L.U1.
U_03	Potrafi ocenić problemy i potrzeby chorego z uwzględnieniem specyfiki jednostki chorobowej.	K_U06 E.1L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Ma świadomość złożoności studiowanej dyscypliny i jej relacji z wiedzą z zakresu neurologii, jest gotowy do podjęcia współpracy w zakresie diagnozy i rehabilitacji pacjenta z jego rodziną oraz specjalistami.	K_K02 E.1L.K2.
K_02	Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności w zakresie postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w różnych zaburzeniach mowy oraz odpowiedzialności prawnej i etycznej.	K_K04, K_K05 E.1L.K2.
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia audytoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy anatomii człowieka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anatomia i fizjologia układu nerwowego (podział anatomiczny i czynnościowy). 2. Rozwój układu nerwowego. 3. Budowa i funkcje komórek nerwowych. 4. Badanie neurologiczne. 5. Obrazowanie mózgu. 6. Wady rozwojowe układu nerwowego, jego uszkodzenia płodowe i okołoporodowe. 7. Objawy neurologiczne. 8. Wybrane jednostki chorobowe o podłożu neurologicznym (m.in. choroby naczyniowe mózgu, urazy czaszkowo-mózgowe, guzy mózgu, uszkodzenia układu nerwowego w wyniku działania czynników fizycznych, zespoły otępienne, choroby demielinizacyjne, padaczka). 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Berlit P., 2008, <i>Neurologia: kompendium</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 2. Campbell W.W., 2019, <i>Objawy kliniczne w neurologii</i>, Wrocław: Edra Urban & Partner. 3. Diener H.-Ch. (red.), 2023, <i>Leczenie w neurologii</i>, Wrocław: Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner. 4. Eliot L., 2003, <i>Co tam się dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia</i>, Poznań: Media Rodzina. 5. Louis E.D., Mayer S.A., Noble J.M., 2023, <i>Merritt neurologia</i>, Wrocław: Edra Urban & Partner. 		

Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Członkowska A., Członkowski A., 2014, <i>Leczenie w neurologii: kompendium</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 2. Kozubski W., 2023, <i>Neurologia: podręcznik dla studentów medycyny</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 3. Mitosek-Szewczyk K. (red.), 2018, <i>Wybrane zagadnienia z neurologii dziecięcej</i>, Lublin : Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej „Gaudium”. 4. O'Sullivan S., 2019, <i>Burze w mózgu: opowieści ze świata neurologii</i>, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 5. Prusiński A., 2015, <i>Neurologia praktyczna</i>, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. 6. Young P.A., Young P.H., Tolbert D.L., 2020, <i>Neuroanatomia kliniczna</i>, Wrocław: Edra Urban & Partner. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Prezentacje multimedialne, dyskusja, filmy dydaktyczne.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
<p>W_01, W_02, W_03, W_04 – podczas zajęć: udział w konwersacji, podczas kolokwium pisemnego;</p> <p>U_01, U_02, U_03 – podczas zajęć: aktywny udział w dyskusjach dotyczących literatury przedmiotu/ filmów dydaktycznych;</p> <p>K_01, K_02 – podczas zajęć: zaangażowanie, przygotowanie do ćwiczeń.</p>	
Forma i warunki zaliczenia:	
<p>Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:</p> <p>c) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,</p> <p>d) zaliczenie kolokwium pisemnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 0–50% – niedostateczny (2,0), • 51–60% – dostateczny (3,0), • 61–70% – dostateczny plus (3,5), • 71–80% – dobry (4,0), • 81–90% – dobry plus (4,5), • 91–100% – bardzo dobry (5,0). <p>Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.</p>	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	3 godziny
Udział w konsultacjach	2 godziny
Przygotowanie się do kolokwium	15 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin

Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS
---------------------------------	---------------

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w przedszkolu
Nazwa w języku angielskim:		Inter-year vocational training in speech therapy in kindergarten
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Monika Polak
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy w przedszkolu. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia - oddziały przedszkolne) oraz dokonywania ewaluacji działań pedagogicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie fazy rozwoju mowy człowieka.	K_W02 E.3L.W1.
W_02	Zna i rozumie sposoby stymulacji mowy dziecka i podstawowe metody korygowania wad wymowy.	K_W08 E.3L.W1.
W_03	Zna i rozumie specyfikę pracy oraz organizację pomocy logopedycznej w placówkach przedszkolnych.	K_W09, K_W12 E.3L.W1. E.3L.W2.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia pedagogiczno-logopedyczne mające na celu stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_U02 E.3L.U4.
U_02	Potrafi dostrzec odstępstwa od normy rozwoju mowy.	K_U01 E.3L.U3. E.3L.U5.
U_03	Potrafi zaprogramować zajęcia logopedyczno-pedagogiczne mające na celu stymulację rozwoju mowy.	K_U05 E.3L.U4.
U_04	Potrafi prowadzić dokumentację postępowania logopedycznego w przypadku stymulacji rozwoju mowy i działań mających na celu profilaktykę wad wymowy.	K_U14 E.3L.U5.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju mowy dziecka. Okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.	K_K01, K_K02 E.3L.K1.
K_02	Wspiera i świadczy pomoc nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy. W celu poszerzenia wiedzy jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami.	K_K03, K_K07 E.3L.K1.
Forma i typy zajęć:		Praktyka zawodowa (80 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie, praktyczne ćwiczenia – prowadzenie wybranych elementów zajęć i całych modułów.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie procesu kształcenia. 2. Podstawowa wiedza z fonetyki i fonologii, z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy oraz medycznych podstaw logopedii. 		
Treści modułu kształcenia:		
<p>I. Obserwacja.</p> <p>A. Aktywność dzieci w normie i zaburzeniach rozwojowych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kryteria oceny rozwoju, normy rozwojowe. 2. Ocena rozwoju mowy dziecka dzieci w normie i zaburzeniach mowy. 3. Zabawa jako podstawowa forma aktywności i rozwoju dziecka. 		

4. Rodzaje dysharmonii rozwojowych (motoryczne, komunikacyjne, językowe, emocjonalne, społeczne).
 5. Komunikacja dorosły – dziecko (style dyrektywne i niedyrektywne) a zachowania językowe w przedszkolu.
 6. Adaptacja dziecka w przedszkolu i szkole.
- B. Organizacja pracy w placówkach przedszkolnych.
1. Bezpieczeństwo w przedszkolu.
 2. Adaptacja dziecka w przedszkolu.
 3. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku działań profilaktycznych i stymulujących rozwój mowy.
- II. Analiza.
1. Zasady profilaktyki wad wymowy.
 2. Podstawy stymulacji rozwoju mowy dziecka.
- III. Projekt polegający na przygotowaniu i prowadzeniu wybranych form zajęć z zakresu:
1. Zabawy stymulujące rozwój mowy i komunikacji – zajęcia grupowe i indywidualne.
 2. Dojrzałość szkolna.
 3. Zasady, metody i formy pracy z dzieckiem rozwijającym się dysharmonijnie i z dzieckiem z zaburzeniami komunikacji/ języka (zwłaszcza alalia, dyslalia).
 4. Badania przesiewowe w przedszkolu.

Literatura podstawowa:

1. Brzezińska A., Czuba T., 1996, *Dziecko w zabawie i świecie języka*, Wydawnictwo: Zysk i S-ka Poznań.
2. Cieszyńska J., Korendo M., 2008, *Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka. Od noworodka do 6 roku życia*, Kraków: Wydawnictwo Edukacyjne.
3. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003, *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, t. 2, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
4. Gunia G., 2006, *Terapia logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy. Wybrane problemy teorii i praktyki surdologopedycznej*, Kraków: Wydawnictwo Impuls.
5. Sprawka R., Graban J., 2009, *Logopedyczne zabawy grupowe dla dzieci od 4 do 7 lat*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
6. Strassmeier W., 2014, *Interwencja wczesnodziecięca. 260 praktycznych ćwiczeń dla małych dzieci z trudnościami w rozwoju*, Gdańsk: Harmonia Universalis.

Literatura dodatkowa:

1. Cieszyńska J., 2000, *Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej w Krakowie.
2. Domagała A., Mirecka U., 2021, *Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Tom 1. Rozwój sprawności językowych*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
3. Domagała A., Mirecka U., 2021, *Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Tom 2. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia.
4. Emiluta-Rozya D., 2006, *Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej w Warszawie.
5. Logopedyczne programy komputerowe, internetowe portale i strony edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć

logopedycznych oraz moduły zajęć logopedycznych w placówkach przedszkolnych wybranych przez uczelnianego opiekuna praktyk. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: planowanie, diagnozowanie i programowanie terapii logopedycznej, obserwacja zajęć logopedycznych, opracowanie konspektów zajęć logopedycznych i prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach i analizach (udział/ brak udziału), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych w przedszkolu, opracowanie wymaganej liczby konspektów prowadzonych i obserwowanych zajęć, pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk.

Poprawy: brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach i wykładach	80 godzin
Konsultacje	5 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	15 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UwS
Nazwa w języku angielskim:		Midterm vocational training in the Students' Speech Therapy Centre
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Agnieszka Duk
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy z zakresu rozwoju mowy dziecka i uwarunkowań wpływających na jej prawidłowy przebieg. Nabycie umiejętności językowych i komunikacyjnych niezbędnych do interakcji z dziećmi mówiącymi i niemówiącymi. Poznanie sposobów i narzędzi do oceny poziomu sprawności językowych i komunikacyjnych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie zagadnienia na temat podstawowych teorii rozwoju mowy i języka oraz metodologii ich badań, pozwalającej na rozumienie i opis systemu językowego oraz reguł zachowań komunikacyjnych.	K_W01 E.2L.W1.
W_02	Zna i rozumie biologiczne, społeczne i systemowe uwarunkowania rozwoju sprawności językowych oraz komunikacyjnych człowieka.	K_W02 E.2L.W1.
W_03	Zna i rozumie metody diagnostyczno-terapeutyczne stosowane w procedurach postępowania logopedycznego.	K_W05 E.2L.W1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu

U_01	Potrafi rozpoznać mechanizmy rozwoju mowy.	K_U04 E.2L.U1.
U_02	Potrafi zastosować wiedzę o systemie językowym i regułach komunikacji w deskrypcji, interpretacji, programowaniu terapii, formułowaniu diagnoz.	K_U011 E.2L.U1.
U_03	Potrafi dostosować własne kompetencje językowe i komunikacyjne do potrzeb pacjenta i jego rodziny.	K_U06 E.2L.U1.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego/ Symbol efektu ze standardu
K_01	Wykazuje troskę o poszanowanie godności dziecka i ma świadomość zasad etyki zawodowej.	K_K04 E.2L.K1.
K_02	Jest gotów do niesienia pomocy dzieciom i ich opiekunom oraz do samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej.	K_K01 E.2L.K1.
Forma i typy zajęć:	praktyka zawodowa (45 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie, ćwiczenia praktyczne – ćwiczenie kompetencji językowej i komunikacyjnej w kontaktach z dziećmi (od 0 do 7. r.ż.) i ich opiekunami, ćwiczenie umiejętności dobierania narzędzi diagnostycznych	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu językoznawstwa stosowanego i gramatyki współczesnego języka polskiego, psychologii rozwoju dziecka i podsystemów języka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenie umiejętności nawiązywania i prowadzenia rozmowy (kontakt językowy i pozajęzykowy) z dziećmi od urodzenia do 6 r.ż. i ich opiekunami. 2. Doskonalenie umiejętności oceny rozwoju neurobiologicznego dziecka (zajęcia grupowe i indywidualne); przygotowanie własnego zestawu pomocy do oceny odruchów. 3. Obserwacja procedury badania logopedycznego i ćwiczeń logopedycznych – wsparcie terapii logopedycznej prowadzonej przez logopedę. 4. Przygotowanie własnych narzędzi do oceny kompetencji językowej i komunikacyjnej dzieci w różnym wieku rozwojowym (norma). 5. Projekt: przeprowadzenie badań sprawności: fonetycznej, fonologicznej, leksykalnej, semantycznej, składniowej, narracyjnej i interakcji (do wyboru) dzieci i prezentacja wyników badań własnych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., Korendo M., 2008, <i>Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6. roku życia</i>, Kraków: Wydawnictwo Edukacyjne. 2. Domagała A., Mirecka U., 2021, <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Tom 1. Rozwój sprawności językowych</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 3. Domagała A., Mirecka U., 2021, <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Tom 2. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 4. Masgutowa S., Regner A., 2009, <i>Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej</i>, Wrocław: Wydawnictwo Continuo. 		

5. Wood D., 2006, *Jak dzieci uczą się i myślą*, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Literatura dodatkowa:

1. Cieszyńska J., 2000, *Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej.
2. Chrzan-Dętko M., 2012, *Wcześniaki. Rozwój psychoruchowy w pierwszych latach życia*, Gdańsk: Harmonia.
3. Mikler-Chwastek A., 2011, *Sprawdzian rozwoju psychoruchowego niemowląt*, Gdańsk: Harmonia.
4. Stecko E., 2013, *Logopedia małego dziecka*, Legionowo: Wydawnictwo ES.
5. Rocławski B., Fedorowska W., Wardowska B., 1992, *Wywiad biologiczno-środowiskowy do wykrywania wczesnych uwarunkowań rozwoju mowy*, Gdańsk: Glottispol.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci obserwują wybrane formy zajęć w SPL. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, badanie sprawności językowych dzieci w wieku przedszkolnym (badania przesiewowe i pełne, wywiad, narzędzia do badania mowy dziecka), planowanie terapii logopedycznej, opracowanie zestawu pomocy logopedycznych, opis studium przypadku, opracowanie modelu badania rozwoju neurofizjologicznego dzieci w różnym wieku.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach panelowych i analizach (udział/ brak udziału), ocenę umiejętności badania sprawności językowych dzieci w wieku przedszkolnym (ocena 2-5), ocenę przygotowanych pomocy logopedycznych (ocena 2-5), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:

- przygotowanie i przeprowadzenie badań sprawności językowych dzieci w wieku przedszkolnym – bieżące ocenianie na zajęciach wyrażone stopniem (2-5),
- przygotowanie zestawu pomocy logopedycznych, prezentacja oraz wykorzystanie na zajęciach logopedycznych z dziećmi – bieżące ocenianie na zajęciach wyrażone stopniem (2-5),
- opracowanie i przeprowadzenie wymaganej liczby konspektów zajęć dla dzieci wieku przedszkolnym. – ocena wyrażona stopniem (2-5).

System oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w praktykach	45 godzin
Przygotowanie się do zajęć	1 godzina
Nagranie i opracowanie materiału badawczego	1 godzina
Opracowanie zestawu narzędzi do badania wybranych sprawności językowych/ komunikacyjnych	2 godziny
Udział w konsultacjach	1 godzina
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa śródroczna psychologiczno - pedagogiczna w przedszkolu
Nazwa w języku angielskim:		Professional psychological and pedagogical teaching practice - mid-year
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Instytut Językoznawstwa i Literaturoznawstwa/Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	Drugi	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr Aldona Kocyła- Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Aldona Kocyła- Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Celem praktyki jest kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych studentów.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu ze standardu
W_01	Zna i rozumie specyfikę przedszkola, lub placówki systemu oświaty, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji.	B3.W1
W_03	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w przedszkolu i poza nim.	B.3.W2.

Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu ze standardu
U_01	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie dziecka, ucznia i nauczyciela w życiu przedszkola oraz dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.	B3.U1 B3.U2
U_02	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli prowadzących zajęcia.	B3.U2
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu ze standardu
K_01	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	B3.K1
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
Zapoznanie ze specyfiką placówki wychowawczej. Poznanie: zadań opiekuńczo- wychowawczych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji. Obserwowanie funkcjonowania ucznia i nauczyciela w życiu placówki. Towarzystwo w prowadzonych przez nauczycieli zajęciach opiekuńczo-wychowawczych oraz próby prowadzenia zajęć wychowawczych. Próby prowadzenia zajęć opiekuńczo-wychowawczych. Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. Prowadzenie dokumentacji praktyki.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaleta-Witusiak M., Kopik A., Walasek-Jarosz B., Techniki gromadzenia i analizy wiedzy o uczniu, Kielce 2013. 2. Pankowska D., Pedagogika dla nauczycieli w praktyce. Materiały metodyczne, Kraków 2011. 3. Rubacha K., Metodologia badań nad edukacją, Warszawa 2008. 4. Skałbiana B., Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane problemy badawcze i rozwiązania praktyczne, Kraków 2011. 		
Literatura dodatkowa:		
1. Cybulska D., Wykorzystanie metody obserwacji w naukach społecznych, „Obronność - Zeszyty		

- Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej” 2013, nr 2(6).
2. Perry R, Teoria i praktyka. Proces stawania się nauczycielem, Warszawa 2000.
 3. Półturzycki J., Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń 2014.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Obserwacja placówek i dzieci/uczniów oraz działalność praktyczna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane będą na podstawie: charakterystyki działań opiekuńczo-wychowawczych w wybranej placówce; obserwacji działań nauczyciela-wychowawcy w wybranej placówce; obserwacji zachowań dziecka/ucznia w wybranej placówce; opisu prowadzonych zajęć opiekuńczo-wychowawczych; sprawozdania z przebiegu praktyki wraz z interpretacją zaobserwowanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Za każdy element poddawany weryfikacji student otrzyma 1 pkt. Warunkiem uzyskania zaliczenia praktyk jest zdobycie przynajmniej 6 pkt. Kryteria oceny: 6 pkt. – ocena dst; 7 pkt. – ocena dst plus; 8 pkt. – ocena db; 9 pkt. – ocena db plus; 10 pkt. – ocena bdb.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Ćwiczenia

15 godzin

Konsultacje

10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

1